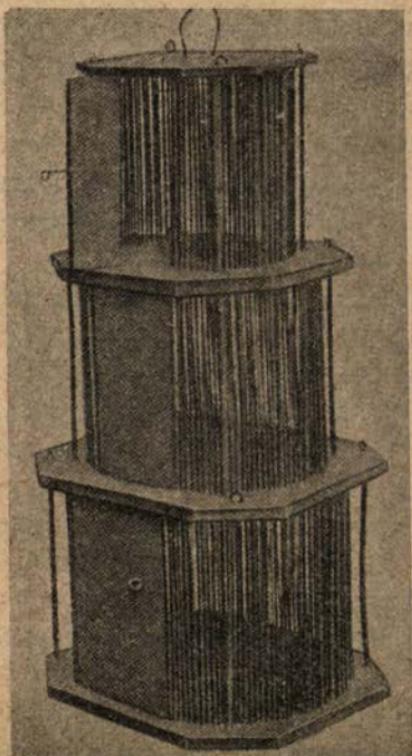

Куба живѣе единъ видъ отъ кукуйо, отдалнитѣ настѣкоми на които достигатъ голѣмина 3—4 сантиметра. Лавритѣ на тия настѣкоми, които сѫщо тѣй свѣтятъ, живѣятъ въ коренитѣ и въ сърдцевината на захарната трѣстика. При силната свѣтлина на тия настѣкоми може да се пише и рисува. Отъ дветѣ страни на вратното си щитче настѣкомото има органи, които даватъ зелена свѣтлина. Освенъ това тоя брѣмбаръ има и на корема си едно голѣмо свѣтещо петно, което въ спокойно състояние се покрива отъ гърдитѣ. Обаче, когато настѣкомото лети, това петно свѣти като голѣмо червено око, защото тогава брѣмбарътъ повдига коремчето си.

Индіанцитѣ използватъ отдавна свѣтлината на настѣкомите кукуйо за освѣтление. Въ Западна Индия

за тая цѣль затварятъ известно количество настѣкоми въ малъкъ хубавъ триетаженъ кафезъ, направенъ отъ тѣнки трѣстикови прѣчкчи. Всѣко отдѣление на кафеза си има вратичка, така че, като поставятъ нови затворници, свѣтлината лесно може да се регулира. Лампата, както остроумно забелязватъ нейните прѣтежатели, има това предимство, че не се гаси и отъ най-силния вѣтъръ. За да може да свѣти по-дълго време, туземцитѣ и „наливатъ гориво“, т. е. отъ време на време тѣ поставятъ прѣсни прѣчици отъ захарна трѣстичица.

Кафезъ за свѣтещи настѣкоми.